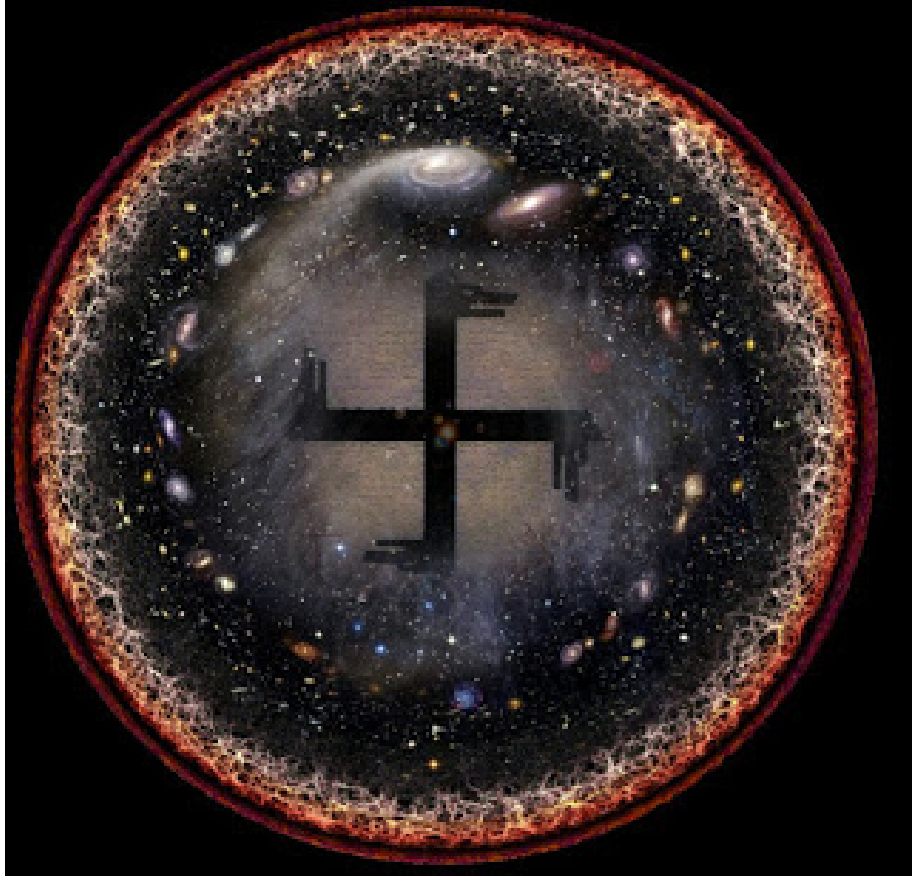

**GÖK-TANRI İNANCINA SAHİP ESKİ
TÜRKLERDE OLUŞ/YARATILIŞ,
EVREN KAVRAMI VE DOKUZ KATLI
GÖK İLE GÖK-TANRICI
OLUŞ/YARATILIŞ İNANCININ
BİLİMSEL TEMELLERİ**

Türkolog-Yazar: Fatih Mehmet Yiğit

GÖK-TANRI İNANCINA SAHİP ESKİ TÜRKLERDE OLUŞ/YARATILIŞ, EVREN KAVRAMI VE DOKUZ KATLI GÖK İLE GÖK-TANRICI OLUŞ/YARATILIŞ İNANCININ BİLİMSEL TEMELLERİ:

Türklerin en eski inanç sistemi Gök-Tanrı inancı tevhid akidesine tek Tanrı inancına dayanmaktaydı. Her ne kadar Türkler Gökyüzünü yüceltmiş ise de Gök-Türk yazıtlarında mavi Göğün ve yağız yerin Tanrı tarafından yaratıldığı açıkça ifade edilmektedir. Gök-Tanrı kavramı Tanrı'nın ululuğunu ve yüceliğini ifade eden bir kavram olup Gökyüzüne tapınma anlamına gelmez. Nitekim müslümanlar Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğuna inandıkları halde ellerini Gökyüzüne kaldırarak dua ederler. İbn-i Fadlan 10. yüzyılda Oğuz Türklerini halifenin elçisi sıfatıyla ziyaret ettiğinde o zaman Türkler Müslüman değildi. İbn-i Fadlan'ın anlattığına göre, o çağlarda Türkler haksızlığa uğradıklarında ya da bir zorlukla karşılaştıklarında başlarını yukarı kaldırıp "Bir Tengri" demektedirler. Yine Makdisi: "Türkler bir tengri, yani Tanrı birdir derler..." Demek suretiyle Türklerin birlik yani tevhid inancı ile Tanrı inancını yanyana kullandıklarını yani tek Tanrı'ya inandıklarını ifade etmektedir. Türklere ait en eski yaratılış destanı Altay yaratılış destanıdır. O destanın başlangıcında Tanrının evreni yaratışı şöyle ifade edilir. "Her şeyden önce su vardı. Yer, ay, gök, güneş yoktu. Sadece Tanrı Kayra Han (Kuday) vardı, ancak yalnızdı ve canı sıkılıyordu, sudan gelen bir ses ona "yarat" dedi." Daha sonrasında bu Tek Tanrı'nın diğer güç atfedilen yardımcı güçleri yarattığından bahseder. Umay, Ülgen, Erlik hep Tanrının yarattığı kendilerine güç bahşettiği varlıklardır. Bunların yaratıcısı tek Tanrı olup hepsi onun kudret ve tecellisinin yansımasıdır tıpkı kadim dinlerdeki melekler, ruhani ve cismani varlıklar gibi Türkler mani dininin etkisi ile Uygurlar döneminde Gün Tanrı, Ay Tanrı, KünAy Tanrı tabirlerini kullanmış olsalar da bahse konu tabirler. Tanrı tarafından yaratılmış varlıklar üzerindeki Tanrısal kuvvetin tecellisini ifade amacıyla kullanılmıştır. Nitekim Türkler Tengri Kağan, Tanrı dağı gibi tabirleride Gök-Türk kağanlığı döneminde kullanmış bahse konu tabirler tapınma ve Tanrı'ya şirk koşma anlamında olmayıp Tanrının yarattığı varlıklardaki Tanrısal gücün tecellisini ve Tanrısal kuvveti ifade amacıyla kullanılmıştır. Nitekim günümüzde İslam inancına sahip müslümanlar çocuklarına Allah'ın 99 esmasındaki bir çok ismi verebilmekteler. (Kadir, Muhsin, Alim, Rahim vs.) burada da isim verilirken amaç ve gaye Allah'a şirk koşmak değil Allah'ın yarattığı varlıklar üzerindeki tecellisini yüceltmek manasındadır. Yoksa Türkler Gök-Tanrı inancında Tanrı'nın bir ve tek olduğuna daima iman etmişlerdir. Atalar ruhu ise ruhun ölümsüzlüğünü ve Türklere Atalar ruhunun yardımını ifade eder Umay dişilik Tanrının olumlu şeyleri yaratmasını Erlik han ise şeytani kötü güçleri ifade eder.

Hun Türklerinin kadim Atası sayılan İskit/Saka Türk devleti döneminde yaşayan Filozof Logomakhos İskitlerle yaptığı söyleşide, İskitli Filozof Logomakhos'a Tek Tanrıya inandıklarını ifade etmiştir.

Tanrı sözünün gerek en eski metinlerde gerek 10. yy."dan itibaren yapılan tefsir ve meallerde gerekse zamanımıza kadar gelen folklor ve edebiyata dair pek çok üründe Allah lafzı yerine kullanıldığı kesin olarak ortaya konmuştur. Türk İslam edebiyatının ilk ürünü olan Kutadgu Bilig'de de Tanrı'nın, Allah lafzından çok kullanılmış olması, Tengri'nin çok eski zamanlardan beri "bir tanrı" inancını ifade eder anlamda kullanılmış olmasına güçlü bir delildir. Ayrıca Bayat sözünün de Kutadgu Bilig'de Allah lafzı yerine kullanılan isimlerden olması "bir Tanrı" anlamında başka isimlerin de rahatlıkla kullanıldığını göstermektedir.

“Tengri yaşam verici ve yaratıcıdır, ölüm de Tengri’nin iradesine bağlıdır.” Gök Tanrı (Kök Tengri) kavramının eski Türk inanışında önemli bir yer tuttuğu konusunda daha somut örnekler de vardır: Tanrıkut Mete (Motun) Çin hükümdarına yazdığı bir mektupta, kendisini tahta Gök-Tanrı’nın çıkardığını bildirmiş, Gök’ün yardımıyla ve kendi askerlerinin ve atlarının çabalarıyla çevresindeki 26 devleti ve (Gansu’dan kuzey Tibet ile batı Türkistan’a kadar uzanan bölgede) bazı halkları yenerek Hun’laştırdığını belirtmiştir. Görüldüğü gibi, günümüze kalan belgelerde, devletin başına kağanı Gök’ün getirdiği belirtilmiş, devletin ve insanların yönetimi de Gök’e mal edilmiştir: Tanrı Türk’ün yaşamına doğrudan karışır, buyruklar verir, iradesine boyun eğmeyenleri cezalandırır, insanlara bağışladığı iktidar (kut) ve kısmeti (ülüg) değerini bilmeyenlerden geri alır. Şafak söktüren (tan üntürü) ve bitkileri oluşturan da “Ulu Tanrı”dır. O, yaşam verici ve yaratıcıdır, ölüm de Tanrı’nın iradesine bağlıdır. Bütün bu inanışlar, Gök Tanrı’nın “eşi ve benzeri olmayan, insanlara yol gösteren, onların varoluşuna hükmeden, cezalandıran ve ödüllendiren bir ulu varlık olduğunu” ortaya koymaktadır.

VI. yüzyıl tarihçisi Menandosr, Türklerden bahsederken ‘her ne kadar toprağa, suya ve ateşe kutsiyet yüklerlerse de kainatın tek yaratıcısı olan tek Tanrı’ya inanırlar’ demektedir. bir başka Bizans tarihçisi Teophylaktos da, Türkler yerlerin ve göklerin hakiki sahibi tek bir Tanrı’ya inanıyor, ona tapıyor ve onun için kurban kesiyorlar, demektedir. Nitekim Avrupa Hun Kağanı Atilla’nın Hristiyanlara söylediği:“Siz şaşırıyorsunuz. Hiç Tanrı’nın oğlu olur mu? O tektir.” Sözü ile Mengü Kağan’ın İslâm elçisine söyledikleri, Türklerin, İslamla karşılaştıkları sıradaki inançlarını göstermesi bakımından önemlidir: “Biz, tek bir Tanrı’ya inanır ve taparız. O’nun emri ile yaşar ve ölürüz. Dünya ve ahirette mucizat da mükâfat da O’na aittir. Tanrı görünen ve görünmeyen her şeyin halikıdır. Allah, sizlere kitaplar gönderdi, ama siz onların yazdıklarını tutmazsınız. Bize de gaybı bildiren kamlar verdi. Biz onların dediklerini yapar ve huzur içinde yaşarız.”Yine Cengiz Han’ın söylediği:“Yeri ve göğü yaratan, ölümü, hayatı, serveti, fakirliği istediği gibi dağıtan, herşeyde mutlaka hükmünü yürüten bir tek Tanrı’nın varlığına iman etmenizi emrederim.” sözü bile konuyu özetlemeye yeter.

Orhun yazıtlarında "Üstte mavi gök, altta yağız yer kılındıkta, ikisi arasında insanoğlu kılınmış" diye yazmaktadır. Burada yerlerin, göklerin yani Evrenin ve insanoğlunun Tanrı tarafından (kılındığı) yani yaratılarak yaşama uygun hazır hale getirildiği yazmakta. Yine "Üste mavi Gök çökmedikçe altta yağız yer yarılmadıkça" ifadesi ile "zamanı Tanrı yaşar kışioğlu hep ölmek için türemiş" ifadeside Evrenin ve insanoğlunun sonlu (ölümlü olduğunu) Tanrının ise ebedi olduğunu ifade eder.

HUN/NART BOYU TÜRK MİTOLOJİSİNDE BİG BANG GENİŞLEYEN EVREN VE YILDIZLARIN YARATILIŞI:

"Ende ertde, bek ertde
Tengri, (Teyri) başında bolğan toğuz kökde
Bir tuban kıbba bolğandı,
Uça-cüze kesi allına turgandı,
Açıulansa toğuz köknü iyirip suurgand ,
Kindigiinden urçuk kibik bunılğandı,
Üçden-toğuz bola cayılıb-turgandı.
Gitçe tuban kıbbalaru içine cutlıandı
Sora başına sıy tartıb

Mazallı bir Ana-Tuban bolğandı.
Azını bodu ... köbmü boldu? ..
Ana-tuban ullu bo ldu ...
Kıyırından buçhak-buçhak tubanı anı atar boldu
Buçlakla da kıbba-kıbba kesi co lun tutar boldu.
Gitçeğe ua onou kerek-
Toğay turdu tuban bölek:
kağışdıla, tartışdıla,
Çarış-çarış çabıştıla,
Ullulağa cabıştıla,
Tüşün tii şün kayışdıla,
Solu -soluu aytışdı ,
Öşün-öşünü uruşdula
Ayta-ayta sotuştula,
Cannız-cannız asılğan da,
Kaum bolub çağılğan da,
Kaçıb ketgen, kaytıb kelgen,
Kölü kalğan, ajim etgen,
Alay ete barısı da birleş boldu
Tengrige col tutulsun deb kennes boldu.
Azını ketdi ... köbünük etdi! ..
Tuban bölek toğuz köknü başına cetdi.
Cetdi ese ne etdi?
Hathusuna kün tayak urdu,
Tuban bölek da seyirsiniñ turdu,
Baurundan canar bolub simsiredi,
Töngeginen tebren-tebren titiredi,
Şımkart canar, içi burur, turur boldu,
Tört canından kün tayakla urur boldu.
Kün tayakla sıza-sıza tubanlardan sız etdi '
Töngeginen örten salıb canar-canar sız etdi.
Ura-ura tepledi da karan tarthan kör etdi,
Sura-bura burdurdu da burgu celley bur etti
...
Köbmü bol du ... Azını bo ldu .. ,
Tögerek carıkdan toldu
Tengri toturu tuban bölekni urğuç urdu
Urgan-urğanı da culduz turdu.
Turdu da ne etdi? ..
Tengri iygen cerge ketdi.
Alay bla Ullu Tengri közbaylangını ayık etdi.

Türkiye Türkçesi :
"Eski eski, çok eski zamanlarda
Tanrı'nın tepesinde olduğu dokuz-gökte
Bir duman topağı yaşarmış,
Kendi başına yüzer-uçarmış,
Kızdığı zaman gökleri birbirine katarmış,
Göbeğinden de durmadan dönermiş,

Üçten dokuza çoğaltır genişlermiş,
Küçük dumanları durmadan avlarmış
İçine yutarmış . - Öyle de duman, bir zaman, kocaman
Ana Duman'a dönüşmüştü.
Az mı oldu ... Çok mu oldu ...
Ana Duman büyük oldu,
Kenarından parça parça dumanları atar oldu
Parçalar da sarma sarma kendi yolun tutar oldu.
Parçalara bilgi gerek
Toplandılar örek örek,
Kızıştılar, tartıştılar,
Yarış yarış koşuştular,
Büyüklerle yapıştılar.
Akın akın toplandılar,
Nefes nefes konuştular,
Göğüs göğüs çatıştılar,
Yavaş yavaş barıştılar ...
Tek başına asılan da,

Toplu fikri paylaşan da,
Kaçıp giden, geri dönen.
Küsen, üzgün, pişman olan
En sonunda sarmaş- dolaş barıştı
Tengri'ye gidmek kararlaştı.
Az mı gitti ... Çok mu gitti ...
Duman parçalar dokuz gökün tepesine ulaştı.
Ulaştı da ne yaptı? ..
Onları güneş ışını çarptı. ..
Duman toplar şaşırıp durdu
Göbeğinden yanar oldu,
Bedeninden titir titir titrer oldu,
Alev alev yanar olup zedelendi ...
Etrafından güneş ışınlar bunu sardı,
Üzerisin çize çize iz yaptı,
Bedenine alevlerden öz attı,
Vura vura karan gibi kör etti
Çevire çevire hortum rüzgarı gibi direk etti.
Çok mu sürdü ... Az mı sürdü ...
Etraf ışığa büründü
Tengri ışığı Duman topları çarptı,
Her çarpıtığı da yanar yıldız oldu.
Oldu da nereye gitti?
Tengri'nin gönderdiği yere gitti.
Öyle de Büyük Tengri karanlığı Aydınlık etti.

Gök-Tanrı inancına sahip Türkler yaratılışı Gök-Türk yazıtlarında Kılmak, Olmak, Yaratılmak ve Türemek kelimelerinin kök sözcükleri ile ifade etmiştir. Buradan hareketle Türkler yoktan var edilmeyi "(var)oluş/ bol(mak)/ olmak", yaratılışı " Yar(ılmak) /

Yarat(ılmak)",tekamül etmeyi ve çoğalmayı TÜR(emek)/ TÜRÜ(mek)/ TÜR(et(mek), hazır hale getirmeyi güç bahşedilmeyi ise "Kıl(mak)" sözcükleriyle ifade etmişlerdir.

Bu günkü bilimsel keşifler ilk yaratılış evresini "Big Bang" olarak tabir etmiştir.Büyük Patlama ya da Big Bang, evrenin yaklaşık 13,8 milyar yıl önce aşırı yoğun ve sıcak bir noktadan patlayarak meydana geldiğini savunan evrenin evrimi kuramı ve geniş şekilde kabul gören kozmolojik modeldir. Bu model evrenin (ol emri ile) tek bir noktadan patlayarak (yarılarak), döne döne (evrile evrile), genişlemesi ile açıklanmaktadır.

Evrenin başlangıcı olan yoktan var oluşa (Big Bang'a) Türkler bol(mak)/Olmak kavramından türettikleri "bol/ol" kavramı ile ifade etmiştir.Türklerin İslam inancını kabul ettiklerinde Tanrının evreni yoktan var edişini arapça kün fe yekûn tabirini Türkçeye aktarırken "(Allah)Ol dedi oluverdi alem" olarak "ol" sözcüğüyle ifade etmeleri bu açıdan anlamlıdır.Burada ol emri ile Tanrının sesi (yani emri) ile yaratılışın başladığı anlatılmaktadır.Bu günkü bilimsel gelişmeler bunu rezonans olarak açıklamışlardır.Evrende atomlardan yıldızlara değin her şeyin rezonans titreşim değeri vardır. Nikola Teslaya göre evren kocaman bir titreşimdir ve herşey bu titreşimin küçük birer yansımasıdır. "Zihinsel güç Tanrı vergisi olup İlâhi Güç'ten gelir. Eğer zihnimizi bu gerçeğe yoğunlaştırırsak, bu Büyük Güç'e ayarlanabilir, uyumlanabiliriz."Evrendeki her şey kendi frekansında titreşir ve hatta birbirlerini harmonik (uyumlu) bir ölçekte etkilerler. Benim yaptıklarımı anlamak evrenin anahtarını anlamaktır. ~Nikola Tesla

Ya da başka bir deyişle evren bir gitar, bizler de onun telleriyiz ve diğer tüm tellerle birlikte her an titreşiyoruz. Zira Her şeyin özü enerjidir. Kütle, enerjinin yoğunlaşmış halidir. Düşünce enerjidir. Enerji sürekli titreşerek bir salınım oluşturur. Bizler de insanoğlu olarak sürekli titreşen enerjileriz. Titreşim seviyemiz düşük olduğu için yeryüzünde çöktürülmüş şekilde yani kütle-beden olarak hayatlarımızı devam ettiriyoruz. Bizim titreşimimize uygun şekilde titreşen enerjileri de kendi titreşim dünyamızda kütle olarak görebiliyoruz (diğer insanlar, hayvanlar, masa, sandalye vs.) İnsan bedeninin doğal titreşim düzeyi saniyede ortalama 300 titreşimdir.Bu titreşim düzeyi yani enerji düzeyi arttıkça insanoğlu evrene tesir edebilir tüm canlılar ve cansızlar birbiri ile iletişim halindedir.Albert Einstein, ""Her şey enerjidir ve her şey yalnızca bundan ibarettir. Sahip olmayı istediğiniz gerçekliğin frekansına uyumlandığınızda artık yapacak bir şey yoktur o gerçeklik size ait olur. Bundan başka bir yol yoktur. Bu felsefe değildir. Bu fiziktir.... Maddeyle ilgili olarak hepimiz yanlışız. Madde diye bir şey yoktur. Madde olarak adlandırdığımız şey, titreşimleri duyularımızla algılayabileceğimiz şekilde indirgenen enerjidir." der. Nikola Tesla bunu:"Evrenin gizemini anlamak istiyorsanız, enerji, frekans ve titreşim cinsinden düşünün." sözleri ile anlatırken Leonardo Da Vinci bunu: "Görmeyi öğrenin. Her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu farkedeceksiniz" sözleri ile anlatmıştır. Yine Goethe:"Her bakış bir gözlem, her gözlem bir düşünce, her düşünce bağlantı ve ilişki doğurur." demiştir. Hun Türkleri buna " Totur (Tengri) Teyri/ Tanrının bahşettiği enerji" demişlerdir.Her şeyin özünde bu Tanrısal enerjinin bulunduğu inanmışlardır.Biz buna Tanrısal öz bilinç demektediriz.

Hun Türkleri dua ederken şöyle derler:

(Tengri) Teyri ongartsın

(Tengri) Teyri angartsın

Toturdan ülüş atsın...

Yani günümüz Türkçesiyle ifade edersek:

" Tanrı iyi yapsın

Tanrı kendine getirsin

Enerjiden ikram etsin"

İslam inancı bu enerji kavramını "nur" ismi ile ifade etmiş Kuran'ı Kerimde "Allah'ın göklerin ve yerin nuru olduğu ve bu nurun her mevcuda da tesir ettiği" ifade edilmiştir. Ses ve ahenk evreni kontrol etmekte Kutsal kitaplarda geçen (OL) emri Bigbangı başlatan titreşimsel ses aslında bu titreşim rezonans tüm evreni kontrol etmekte atomlar titreşmekte saat gelip çattığında (kıyamet) mahiyetini bilmediğimiz sur borusuna üflenecek yine ilahi titreşimsel ses genişleyen evreni toplayacak daha sonra yeni bir sesle diriliş gerçekleşecek

Mevcudat gelmeyi ise Türkler "yar kelimesi ile yarılmaktan" Türettikleri "Yaratılış" kavramı ile ifade etmiştir. Nasıl ki bir tohum toprağı yaparak meydana gelir. Her mevcudat dahi bir nevi yarılarak ve bölünerek doğar nitekim hücreler bölünerek çoğalır. Türkler hazır hale gelmeyi ise Türkler kılınmanın kökü olan "Kıl" kelimesinden türetmişlerdir. Zira kıl gözle görülmeyecek derecede ince bir bağı ifade etmek için kullanılan bir terimdir. Bu gün fizikteki sicim teorisi atomaltı parçacıkların bir merkez kuvvete olan bağ ile döndüğünü yine bu günkü astronomik gözlemlerde gezegenler ve yıldızların yörüngelerinde döngülerinin merkez kuvvetle döndürülen spiral bağla döngüsel hareket ettiklerini ispat etmiştir. Türkler bu bağı Gök-Çıkrığı olarak tabir etmiş ve (gamalı haçla) sembolize etmişlerdir. Atomaltı parçacıklardan Atomlara, Gezegenlerden Galaksilere her şey bir döngü ile hareket eder. Türkler bu hareketi çıkrığın yün eğirirken dönüşüne benzetmiş Atomlardan Galaksilere değin var olan bu merkezi kuvvet (Tanrısal öz bilinçtir.) Bu sipiral döngüsel bağ matematikte kendini Altın oranla göstermiştir. Atomlardan, su ve kar moleküllerine, DNA sarmalından, insan bedenine, ağaçlarda, bitkilerde, galatik spiral bağlarda altın oran adı verilen 1.618... sayısı kullanılmıştır.

Çam kozalağındaki taneler kozalağın altındaki sabit bir noktadan kozalağın tepesindeki başka bir sabit noktaya doğru spiraller (eğriler) oluşturarak çıkarlar. İşte bu taneler soldan sağa ve sağdan sola sayıldığında çıkan sayılar, Fibonacci Dizisi'nin ardışık terimleridir. Bitkilerin yapraklarının dizilişinde bir Fibonacci Dizisi söz konusudur; yani yaprakların diziliminde bu dizi mevcuttur. Türklerin Gökün dokuz katını genellikle çam ağaçları ile sembolize etmesi tesadüf olmasa gerek. (Türk Mitolojisindeki) Göğün dokuz katı bildiğimiz anlamda dikey bir düzlemde değildir. Bu katların döngüsel, evrenin genişlemesine bağlı bir kat düzeninde olduğu kanatindeyiz nitekim Gök-Türkler ölü merasimlerinde Ölen kişinin otağının önünde Gök-Tanrıya uçuşa varan kişinin ruhunu kabul etmesi ölen kişinin Atalar ruhuna (yani Cennete kavuşması) için Gök-Tanrıya kurban keser daha sonra Atla veya yaya olarak otağın etrafında dokuz kez dönerlerdi bu dönme ritüeli Gök-ün 9.Katında bulunan Tanrı katına erişmek amacıyla yapılan bir ritüeldir. Yine Kağan başa geçtiğinde devlet erkanı kağanı bir keçeğe oturtur daha sonra kağanı gökyüzüne kaldırarak güneşi takiben 9 kez çevirirlerdi. Bu ritüelinde göğün dokuzuncu katında bulunan Gök-Tanrının yeni seçilen Kağan'a Tanrı tarafından Kut bahşedilmesi amacıyla yapıldığı kanaatindeyim. Yine Altaylar'da Gök Tanrı Kurbanı ve Dağ Kurbanı bayramlarının 9 gün sürmeside bu açıdan önemlidir. Türkçemizde var olan ve günlük hayatta birisine bir işi yaptırmak için kullandığımız "etrafında dokuz döndüm/dokuz dolandım" deyimide bu inanç kültürünün etkisiyle günümüze kadar ulaşmıştır. Matematiksel ve geometrik olarak 9 rakamı incelendiğinde: Daire 360 derecedir ve daireyi eşit parçalara böldüğümüzde nihai sayı her zaman 9'a eşittir. 9 tek basamaklı rakamların s o n u n c u s u d u r . Çünkü 9'dan sonra 10 gelir ve 10 aslında başlangıç rakamı olan 1'in tekrarıdır. Buda göğün dokuz katından sonra Tanrının tek ve bir olduğunu ifade eder. Karahanlı Türk Devlet Bayrağında Dokuz Dallıdır.

Gök-Çıkırığına Türkler tarafından Oz tamgası da denilmiş oz kelimesi ise kam ve şamanların göğe Tanrı katına erişmek için ritüellerinde gerçekleştirdikleri döne döne Tanrı katına erişmek olarak kendini göstermiş bu nedenle bu erişme ritüelini gerçekleştiren kamlara Türkler Ozan demiştir. Zamanla ozan kavramı Türkü söyleyen halk ve hak aşıklarına sıfat olarak verilmiştir.

Türkler kainatı Evren kavramıyla tanımlamıştır.Evren kelimesi ise Gök-Türk yazıtlarında geçen "evir" kavramından türetilmiştir. Evir kelimesi ise dönmekte olan anlamına gelmektedir. Çevirmek (döndürmek) kavramıda "evir" kelimesinden türediği gibi Evren kelimesi ise dönmekte evrilmekte olan gökyüzü anlamına gelmektedir. Nitekim Kaşgarlı Mahmud Divanı Lügatit Türk kitabında evrenin yani kainatın yaratılışı ve dönüşünü şu sözlerle ifade eder.

Bayat atı birle sözüg başladım,
törütgen igidgen keçürgen idim
Bir olan (Tanrı) adı ile söze başladım; o yaratan, yetiştiren ve göçüren rabbımdır.
Törüttü tilek teg tüzü âlemığ,
yaruttı ajunka künüg hem ayığ
Bütün âlemi dilediği gibi yarattı; dünya için güneş ve ayı aydınlattı.
Yarattı kör evren tuçı evrilür,
anıñ birle tezginç yeme tezginür
Bak, Evreni yarattı durmadan döner; onunla birlikte hayat da durmadan devreder.
Yaşıl kök yarattı öze yulduzı,
kara tün törüttü yaruk kündüzi
Mâvî göğü ve üzerinde yıldızları yarattı; karanlık geceyi ve aydınlık gündüzü var etti.

Bilge Aşık Paşa'da Garibname'sinde konu ile ilgili şöyle demiştir:

Gök içinde Cerh(çark) sergerdan döner
Daima Hay(hayat) durmadan döner
Yirde aksın gör anun ıy pür-hüner
Dün ve gündüz durmadan daim döner.

Hun Türkleri Gök-Çarkı Uzay-Zaman döngüsünün Tanrı tarafından canlıların enerji ve maddi bedenlerine sirayet etme kabiliyetine sahip olduğunu ve iyileştirdiğine inanarak dualarında Tanrıya şifa vermesi için şu yakarışlarla ifade etmişlerdir.

"Teyri omgarthın.
Teyri angarthııı,
Sausuznu çarhın oynathın!
Üçden üçnü açıuçu.
Toğuzdan toğuz cayıuçu
Teyri ongarhın,
Teyri angarhın,
Sausuzğa çarh oynathın"

...

Tanrı kendine getir,
(Çarkını oynat)Sönmüş bedeni yeniden canlandır!
Üçten üçü açan,
Dokuzdan dokuz saçan,
Tanrı iyiliğe yönelt.

Tanrı kendine getir,

Hastaya (Gök-Çarkından şifa) canlı beden ver."

Nitekim Gök-Türk Kültigin yazıtının Çince yazılı kitabesinde İnsanlar ve yıldızlar arasında bir bağın mevcut olduğu kainatın dönmekte olduğu bildirilmektedir.

Nitekim insan vücudundaki elementlerle yıldızlarda ki elementler ortaktır. Bu bağ nedeniyle kadim kültürlerde meydana gelen astroloji, burçlar ilmi ile yıldıznameler kültürümüze yerleşmiştir.

Evrenin dönmekte olduğunu Kuran'ı Kerim de bildirmektedir.

Tarık Suresi 11. Ayette:"Dönüslü olan göğe andolsun" buyrulmaktadır.

1.ve: and olsun

2.es semâi: sema, gökyüzü

3.zâti: sahip

4.er rec'ı: dönme, döndürme, dönüş

Bu gün bilim galaksi ve yıldızların kendi yörünge sistemlerinde dönerek Evrenin genişlemekte olduğunu kanıtlamıştır.

Araplar gökyüzüne sema derken tasavvufi inanç sistemi sema ve semah dönerek gerçekleştirdikleri Tapınma ritüellerine sema kelimesini vermişlerdir. Yine müslümanlar kutsal Hac ibadetini kabe etrafında tavaf (dönerek) gerçekleştirirler.

Gerek Altay Yaratılış destanında gerekse İslami kaynaklarda arşın su üzerinde yaratıldığı ve her canlıya su ile hayat verildiği ifade edilmektedir. Evrende yaşam olması için hidrojen muhakkak olmalıdır...

Hidrojen Evrenin temel elementidir. Su hidrojen bazlı bir elementtir. $Su = H_2O / 2 \text{ Hidrojen} + 1 \text{ Oksijen}$ (Oksijen=8 Hidrojen atomunun) birleşmesinden meydana gelir. Hidrojen, evrenin kütesinin %75'ni oluşturan ve evrende en çok bulunan elementtir. Ana hatta bulunan yıldızların çoğunluğu plazma halinde olan hidrojenden oluşur. Su hayatın ve evrendeki canlılığın temel elementidir. Bu yüzden Kuran'da Her şeye su ile hayat verildiği bildirilmektedir....Büyük patlama olarak bilinen Bigbang teorisine göre ilk genişleyen evrenin başlangıç elementi hidrojendir. Periyodik Cetvelde dahi hidrojen 1. Sırada ve yörüngesinde 1. Elektron bulundurmaktadır.Yani herşey suyu meydana getiren hidrojen atomlarının dönüşümü ile oluşmaktadır. Türkler big bangla ol emriyle tek bir noktadan yaratılarak hidrojen atomundan atomların, yıldızların, galaksilerin oluşmasına, bu çoğalmaya ve tekamüle (Türemek) demişlerdir.Tıpkı insanların ortak Atadan Türeyerek (çiftleşerek) çoğalması gibi.

Türkler su(hidrojenden) müteşekkil bu genişleyen ve dönen kainata Evren demişlerdir. Türkler bu nedenle evrenin döngüsel hareketini Ejder sembolü ile ifade etmiş Ejdere ise "Evren-Evran" demişlerdir. Nitekim Türk tuğlarında bulunan Ejder-Kurt sembolü, Göktürk ve Uygur kitabelerinin taç kısmında bulunan Ejder sembolleri kullanılması bu sebebledir. Türkler Uzay-Zaman kavramını ise evrenin genişlemekte olan döngüsel hareketinden ve gökyüzü gözlemlerinden etkilenerken günümüzde Svastika veya gamalı haç olarak bilinen kökleri tarih öncesi proto-Türklere dayanan (Döngüsel) Gök-Çıkırığı/Gök-Çarkı/Çarkı-Felek tabiri ve sembolü ile ifade etmişlerdir.

Gök-Çıkırığı yani Uzayzaman kavramı: uzay ile zamanı "uzay-zaman sürekliliği" adı verilen yapıda birleştiren matematik modeldir.Öklitçi yaklaşıma göre evren uzayın üç boyutu ve dördüncü boyutu oluşturan zamandan oluşur. Bu boyutlar sonsuzada evrilebilir (tahminimizin üzerinde paralel olan veya olmayan bir çok boyut "alemler"var olabilir). Fizikçiler, uzay ve zaman kavramlarını tek bir çatı altında birleştirmek yoluyla, karmaşık fizik teorilerini önemli ölçüde basitleştirmeyi ve evrenin işleyişini süpergalaktik (fiziksel kozmoloji) ve altatomik (atom altı, bkz. kuantum fiziği) seviyelerde daha basit ve ortak bir dilde açıklamayı başarmışlardır.Bunada Uzayzaman demişlerdir.Yukarıda anlattığımız iç içe geçen bu gün bilim adamlarınca herşeyin teorisi olarak ifade edilen "Herşeyin teorisi" aslında (Tanrısal Öz Bilinçli tasarım) OLUŞ teorisidir. Atom altı parçacıklardan,hücrelere, yıldızlardan, galaksilere değin her şeyde bilincin mevcut olduğu ve birbiri ile iletişim kurduğu günümüzde bilim tarafından ispatlandı...

Proto-Türkler buna yoktan var edilme "Tenri" demektedir. Herşeyi yoktan var eden yaratıcıya bu sebeple Türkler "Tengri (Allah)" demişlerdir.Proto-Türkler Tenri yoktan var edilmeyi, yaratılışı daire içerisinde + işareti ile tamga haline getirirken Gök-Çıkırığı uzay zaman döngüsü olan Ozlaşmayı (gamalı haç olarak bilinen) Oz tamgası ile ifade etmişlerdir.Buna mukabil ezeli ve ebedi olan herşeyi yoktan var eden mutlak güç ve kudret sahibi tek olan eşî ve benzeri olmayan Gök-Tanrı ise hiçbir şekil ve suretle betimlememiştir.

Eski Türk Gök-Tanrı inancındaki; Evrenin yaratılışı, yıldız ve galaksilerin meydana gelişini ana hatları ile izah ettik. Yeryüzündeki canlılığın başlangıcı ve İnsanın yaratılışı ile ilgili Evrim teorisi bilimsel olarak kabul görsede Kambriyen patlaması yani canlı türlerinin belirli zaman kesitlerinde bir anda ortaya çıkışı, milyonlarca, yüzbinlerce yıl öncesine ait fosillerle bu güne kadar yaşamayı başaran aynı canlı türlerinde hiçbir değişikliğin olmaması, ara geçiş formu fosillerine rastlanılmaması, en erken döneme ait canlı fosillerinde yapılan incelemelerde canlıların mükemmel yapılarda bulunması gibi bir çok etken Evrim teorisinin tartışılabilirliğini ve sorgulanabilirliğini artırmakta.

Eski Türk inanç sisteminde yaratılışın oluş, yarılış ve evrilişle üç ayrı şekilde tanımlandığını bahis etmiştik. Oluş yani yoktan var ediliş tıpkı Bigbang teorisinde olduğu gibi bu gün bilimin kabul ettiği kambriyen patlaması ile paralellik arz etmektedir.Yani Türk inanç sisteminde canlılık belirli türlerde, belirli zaman dilimlerinde, bir anda ortaya çıkmış (yoktan var OL(muş)) daha sonra yeryüzünde hazırKİL(inmıştır).

Evrin teorisindeki gibi bir türden başka bir türe evrimsel geçişle ilgili Türklerde bir kavram bulunmamaktadır. Ancak bir türün kendi içerisinde tekamülü ile ilgili kavram olan "Türemek" kavramı dilimizle eski çağlardan günümüze kadar ulaşmıştır.Hatta bazı Türkologlar Türk kelimesinin Türemek kelimesinden türetildiğini ifade etmektedirler.

Sofî Tram-Semen Nart Boyu Türkleri Hun-Karaçaylıların Mitolojisi Kitabında bundan şu şekilde bahseder:

Maddi bedenden kopan "Ruh"un "Teyri Adamında", insanın bir özden bir diğer özüne geçerek, "Tengri'ye elçi" gittiğini gösterimektedir. Öyle de Tengri'nin her şeyi çifte özlü yarattığı fikri ortaya çıkmakta ve bundan da ölmüş bedenin bir diğer özü ebediyen yaşamakta ve bir başka zaman aynı şekil ve benzerlikte tekrar görsel dünyaya dönebileceği inanç doğmaktadır. "Ruh"ta insanın maddi anlamda sayısız defa tekrarlanması için "öz" (kod) bulunmaktadır. "Ruh" dünyaya tekrar dönmek istediğinde, ebedi koduna göre, aynı bedeni oluşturur, zira "öz" (kod) tek ve ebedidir. Burada dikkat çekici bir fikir var. O da tüm Nart Kültürü'nde okunmaktadır: Bedeni Ruh, içindeki totur koduna göre kendisi oluşturmaktadır. O yüzden bir ruhun bir başka görünüş ve öz (maddi anlamında) oluşturabilmesi mümkün de dir.

(Tıpkı buğdayın arpa olarak büyüymeyeceği gibi. "Öz" değişmezdir ve Tengri tarafından ebediyen kodlanmıştır öztartılğan (öz koyulmuştur).

Eski Türk inanç sistemi kapsamında üste mavi gök altta yağız yer yaratıldığında kişiöglu olarak tabir edilen insanın yeryüzünde kılındığı insanın yeryüzünde yaratıldığına değil yeryüzünde hazır kılındığına işaret etmektedir. Gök-Türk yazıtlarında geçen Gök-Tanrı gibi gökte "olmak" tabiri İlk insanın Gökte yaratıldığına ve gökyüzünden yeryüzüne indirildiğine hazırKIL(ındığına), yeryüzündeki insanoğlunun Türeyerek çoğaldığına, işaret etmektedir. İslami kaynaklarda İlk insan olan Ademin karabalçıktan yaratıldığı eşi ile Cennetten yeryüzüne indirildiği Kuran'da bildirilmektedir.

Türklerin inanç sistemi bu görüşle aynı paralelliktedir.(Altay ve Yakut Yaratılış Destanları ilk insanın topraktan ve Gökyüzünde Ol emri ile yaratıldığı yazmaktadır.Kaynak:Prof.Dr.Bahattin Ögel Türk Mitolojisi) Yapılan bilimsel araştırmalara göre insanın doğuştan sahip olduğu tek korku düşme korkusudur. Buda İnsanın gökten indirildiğinin kanıtlarından birisidir.

Gök-Tanrı inancındaki Türklerin diğer semavi dinlerdeki Tevrat,Zebur,İncil,Kuran gibi Kutsal kitapları mevcuttu Türkler kutsal kitaplarına "Bitik" demektedir. En eski Türk Destanlarından olan Alıp Manas destanında Alıp Manaşın Bitik adlı kutsal kitabı okuduğundan ve bu kitapta geçmiş ve gelecekte haberler verildiği bildirilmektedir.

Türklerin en eski destanlarından olan “Ulu Hân Ata Bitikci”de anlatılana göre; Hakk Te’âlâ Sıbın beldelerinin yukarı tarafında bir dağ yaratır, bu dağın adı “Ulu Kara Tağcı”dır. Öylesine yüksektir ki, etekleri karanlıklar içinde kalmıştır. Bu dağ yaratılmamış olsa, güneşin yakıcılığı nedeniyle yeryüzünde bitki, hayvan ve canlı nâmına hiçbir şey kalmayacaktır.

Bir gün çok şiddetli yağmurlar yağmaya başlar ve her taraf balçıklarla dolar. Bu balçıklar akarak, Ulu Kara Tağcı’nın üzerindeki yüksek bir mağarada toplanır. Bu mağaraya aşağıdan yukarıya doğru uzanan bir yoldan, ancak yedi günlük bir mesâfe aşılarak ulaşılır. Mağaranın türlü cevher ve incilerle süslü, kırmızı altından bir de kapısı vardır. Mağaranın içindeki kayalar yarıktır, yarıkların bâzıları âdetâ insanı anımsatır, akan çamurlar gelip bu insan şekline benzeyen yarıkları doldururlar. Uzun bir süre sonra çamurlar su ile olgunlaşıp karârını bulur, güneş Saratan burcuna gelir ve ışık saçar, yarıkların içine dolan balçıkları kurutur. Mağaranın içi tıpkı bir kadının rahmi gibidir. Kuruyan balçıkların üzerinde dokuz ay boyunca rüzgârlar eser ve ortaya çıkan insan şeklini kemâle erdirir. Böylece ateş, hava, toprak ve rüzgârdan ibâret olan dört unsur birleşerek bir insan sûreti ortaya çıkar, nihâyetinde canlanır ve hareket etmeye başlar. Onun adı Türk dilinde “Ulu Ay Atacı”dır.. Ulu Ay Atacı gökten indirilip suyu berrak ve tatlı, havası lâtif ve serin bir yere konar. Tanrı ona bir eş yaratmayı murâd edince bu kez mağarayı tekrar çamurla doldurur ve aynı şeyler gerçekleşir, güneş Sünbüle burcunda iken ısıcağın harâretiyle balçıklar kıvâmını bulur, canlanır ve ortaya bu kez bir kadın çıkar. Ona Türkler “Ulu Ay Anacı” dedikleri gibi; ay gibi beyaz ve güzel yüzlü olduğu için “Ay-va” da derler. Ulu Ay Atacı, Ay-va ile birleşir ve yarısı erkek, yarısı dişi kırk tane çocukları olur. Bunlar çaprazlama eşleştirilirler ve Ulu Ay Atacı’nın sulbünden insan nesli çoğalmaya başlar. Sonunda Ulu Ay Atacı ile Ulu Ay Anacı’nın (Ay-va) ecelleri gelir, her ikisi de ölür ve çocukları tarafından Ulu Kara Tağcı üzerindeki mağaraya defnedilirler. Çocukları mağaranın önüne, onları anımsatan altından birer sûret yaptırır ve etrâfını çiçeklerle donatırlar, artık bütün Türkler kalabalık gruplar hâlinde gelip orayı ziyâret etmeye başlarlar.

Bu Türk Destanında açıkça İlk insan Hz.Adem Ulu Ay Atacı eşi Hz.Hava ise Ulu Ay Anacı olarak tanımlanmakta, topraktan yaratılıştan bahsetmekte ve bunların yeryüzüne indirildiğinden bahsedilmektedir. Türklerde Ulu kelimesi tıpkı Evren/Evran kelimesinde olduğu gibi Ejderha anlamına gelen "lu" kelimesinin bir türevidir. Yani Göksel bir tabirdir.

Türkler en eski büyüklerine ATA tabirini kullanırlar. Kanatımızca Adem kelimesi dahi Türkçe Ata-Atam kelimesinden türemiştir. Cennetten atılan anlamında Atılmaktan Ata kelimesi türetilmiş olabilir. Bu gün Türkmenistan Türkleri büyük Ata'ya Ataman demektedir. Hintlerin en eski Vedaların Upanişadlar ında ilk insan Atman olarak tabir edilirken Amerika yerlileri dahi Atabaskan-Atahualpa tabirlerini kullanmaktadır.Amerikanın en eski medeniyetinin kendilerine "Olmek/OL-MEK (yani Olmak)"demeleri de ilginç bir husustur. Mısırlılar büyük Ataya Aton derken Sümerler Ataya "Adda" demektedir. Hz.İbrahim'in Sümer kökeni dikkate alındığında proto Türkçe Ata tabiri evrilerek Arapçaya Adem olarak geçmiş olabilir.

Türlere ait Yaratılış Türeyiş Destanında Ademle Hava'nın yaratılışından şu şekilde bahseder:

Her şeyden önce su vardı. Yer, ay, gök, güneş yoktu. Sadece Tanrı Kayra Han (Kuday)vardı, ancak yalnızdı ve canı sıkılıyordu, sudan gelen bir ses ona "yarat" dedi.O da kendi gibi birini yarattı ve ona kişi dedi. İkisi de birer kara kaz gibi su üzerinde uçuyorlardı. Tanrı Kayra Han bir şey düşünmüyordu. O sırada Kişi, yeli bulup suyu dalgalandırdı. Kayra Han'ın yüzüne su sıçrattı. Bunu yapınca da kendisinin Tanrı'dan güçlü olduğunu sandı; daha yüksekte uçmak istedi. Ama uçamadı; suya düşüp dibe battı. Boğulmak üzereydi. Bana yardım et ! diye bağırp Kayra Han'dan yardım istedi.

Tanrı Kayra Han izin verdi, Kişi su yüzüne boğulmadan çıktı. Sonra Tanrı, 'Sağlam bir taş olsun ! dedi. Suyun dibinden bir taş yükseldi. Kayra Han ile Kişi, bu taşın üzerine oturdular. Kayra Han, Kişi'ye Suya dal, suyun dibinden toprak çıkar ! diye buyruk verdi. Kişi, Tanrı'nın buyruğunu yerine getirdi. Suyun dibinden çıkardığı toprağı Kayra Han'a götürdü. Kayra Han, Kişi'nin getirdiğı toprağı suyun üzerine serperken Yer olsun ! diye buyurdu.

Buyruk yerine geldi, yeryüzü yaratıldı. Kayra Han, yine Kişi'ye Suya dal, suyun dibindeki topraktan çıkar ! diye buyruk verdi. Kişi, suya daldığında, bu kez kendim için de toprak alayım diye düşündü. İki avucuna da toprak doldurdu; bir avucundakini Kayra Han'dan gizlemek için ağzına attı. Dileği, Kayra Han'dan gizli kendine göre bir yer yaratmaktı. Avucundaki toprağı getirip Kayra Han'a uzattı. Kayra Han, toprağı suyun üzerine serpip genişlemesini buyurdu. Kayra Han'ın suya serptiğı toprak gibi, Kişi'nin ağzındaki toprak da büyüüp genişlemeğe başladı. Kişi korktu; soluğı kesildi, öleyazdı. Kaçmağa başladı. Ancak, nereye kaçsa yanı başında Tanrı Kayra Han'ın varlığını hissediyordu. O'ndan kaçamıyordu. Çaresiz kaldı, Tanrı'ya yalvarmağa başladı: Tanrı ! Gerçek Tanrı ! Bana yardım et. Kayra Han, Kişi'ye Ağzındaki toprağı ne için sakladın dedi. Kişi, Kendime yer yaratmak için saklamıştım diye yanıt verdi. Kayra Han da, Öyleyse at ağzından ve kurtul dedi. Kişi'nin ağzındaki toprak yere dökülürken küçük tepeler oluştu. Kayra Han, Artık sen günahlı oldun dedi, Bana karşı geldin. Kötülük düşündün. Bundan sonra sana uyanlar, senin gibi kötülük düşünenler senin gibi kötü kişi olacak; bana uyanlar ise iyi ve pak kişiler olacak, güneş ve aydınlık yüzü görecek. Ben, gerçek Kurbustan adını almışım; bundan sonra senin adın da Erlik olsun.

Günahlarını benden saklayanlar senin adamın olsun, günahlarını senden saklayanlar benim adamım olsun.

Yeryüzünde, dalsız budaksız bir ağaç yeşerdi. Kayra Han, bu dalsız budaksız ağaçtan hoşlanmadı. Dalları, yaprakları olmayan ağaca bakmak güzel değil. Bu ağacın dokuz dalı olsun ! dedi. Dalsız budaksız ağaç birden dokuz dallı oldu. Kayra Han, Dokuz dalın herbirinin kökünden, birerden dokuz kişi türesin; bunlar dokuz millet olsun ! dedi. Erlik, bunlar olurken büyük bir gürültü duydu. Nedir acaba diye düşündü. Kayra Han'a gürültünün nedenini sordu. Kayra Han, Ben bir hakanım, sen de kendince bir hakansın. İşittiğin gürültüyü yapanlar benim insanlarımdır ! dedi. Erlik, Kayra Han'dan bu insanları kendisine vermesini istedi. Kayra Han, Olmaz ! diye karşıladi; Sen git kendi işine bak !

Erlik'in canı sıkıldı. Hele bir gidip şu insanları göreyim diyerek kalabalığın yanına vardı. Orada insanlardan başka yaban hayvanları, kuşlar ve daha nice yaratıklar vardı. Erlik, Kayra Han bunları nasıl yarattı acaba, bunlar ne yer, ne içerler diye düşündü. O düşünce dursun, insanlar ağacın yemişlerinden yemeğe başlamışlardı. Erlik baktı ki, insanlar ağacın yalnızca bir yanındaki yemişleri yiyorlar, öte yandakilere ellerini sürmüyorlar. İnsanlara bunun nedenini sordu. İnsanlar, şu yanıt verdiler: Tanrı bize o yandaki yemişlerden yemeği yasakladı. Biz yalnızca Tanrı'nın izin verdiği, ağacın gündoğusundaki yemişlerden yiyoruz. Şu gördüğün yılan ile köpek, yasak yandaki yemişleri yemememiz için bekçilik ediyor. Bu yanıt, Erlik'i sevindirdi. Erlik Körmös, insanlardan Doğanay (Törüngey) denilen erkeğe yaklaştı. Ona Kayra Han size yalan söylemiş. Asıl, yasakladığı yemişlerden yemeniz gerekir. Onlar daha tatlıdır. Bir deneyin; göreceksiniz dedi. Erlik, uyumakta olan yılanın ağzına girdi; ağaca çıkmasını söyledi. Yılan, ağaca çıkıp yasak yemişlerden yedi. Doğanay'ın karısı Ece (Eje), yanlarına geldi. Erlik, Doğanay ile Ece'ye de yasak yemişlerden yemelerini söyledi. Doğanay, Kayra Han'ın sözünü tutarak yasak yemişlerden yemedi. Karısı Ece dayanamadı, yedi. Yemiş çok tatlı idi. Alıp kocasının ağzına sürdü. Doğanay ile Ece'nin tüyleri birden döküldü. Utandılar. Kaçıp, herbiri bir ağacın ardına saklandılar.

Kayra Han oraya geldi. İnsanlar, kaçışıp bir köşeye gizlenmişlerdi. Kayra Han, Doğanay ! Ece ! Doğanay ! Ece ! diye haykırdı, Neredesiniz ?. Doğanay ile Ece Ağaçların arkasındayız dediler, Karşına çıkamıyoruz, utanıyoruz. Sonra, olanları bir bir anlattılar. Kayra Han, bildiği şeyleri duymanın öfkesi içinde herbirine ayrı cezalar verdi. Şimdi sen de Erlik'ten bir parça oldun diyerek yılanı verdi ilk cezayı. İnsanlar sana düşman olsun; seni görünce vurup, ezip öldürsünler ! dedi. Ece'ye döndü, Sen, Erlik'in sözüne uydun. Yasak yemişi yedin. Cezanı çekeceksin. Çocuk doğuracaksın. Doğururken de acı çekeceksin. Sonunda öleceksin, ölümü tadacaksın. Doğanay'a da şöyle diyerek cezasını verdi: Erlik'in gösterdiğini yedin. Benim sözümü dinlemedin, Körmös Erlik'in sözüne uydun. Onun adamları onun dünyasında yaşar, Karanlıklar dünyasında bulunur. Benim ışığımdan yoksun kalır. Körmös (Şeytan, Erlik) bana düşman oldu; sen de ona düşman olacaksın. Benim sözümü dinleseydin, benim gibi olacaktın. Dinlemediğin için dokuz oğlun, dokuz da kızın olacak. Bundan sonra ben, insan yaratmayacağım. Artık, insanlar senden türeyecek. Kayra Han, Erlik'e de kızdı. Benim adamlarımı niçin aldattın ? diye sordu öfkeyle. Erlik Ben istedim, sen vermedin dedi, Ben de senden çaldım. Artık, hep çalacağım. Atla kaçarlarsa ise düşürüp çalacağım. İçip içip esirler (sarhoş olurlar) ise birbirlerine düşürüp döğüştüreceğim. Suya girseler, ağaçlara çıksalar bile yine çalacağım. Kayra Han da, Öyleyse; dokuz kat yerin altında ayı, güneşi olmayan Karanlık bir dünya vardır. Seni oraya atıyorum diyerek Erlik'i cezalandırdı. Her şey bitince, bütün

insanlara birden ceza verdi. Bundan sonra kendi yemeğinizi kendiniz kazanacak, gücünüzle elde edeceksiniz; benim yemeğimden yemek yok dedi, Artık, yüz yüze gelip sizinle konuşmayacağım. Bundan sonra size Gök Oğul'u (May-Tere) göndereceğim.

Gök Oğul, insanlara birçok şey öğretti. Arabayı da Gök Oğul yaptı. Ot köklerini, yenilebilecek otları insanlara öğretti. Erlik, Gök Oğul'a yalvardı: Ey Gök Oğul, bana yardım et. Kayra Han'dan izin dile. Yanına çıkmak istediğimi söyle. Yardım et bana. Gök Oğul, Erlik'in dileğini Kayra Han'a iletti. Kayra Han aldırış etmedi. Gök Oğul, altmış yıl yalvardı.

Sonunda Kayra Han, Erlik'e haber gönderdi: Düşmanlıktan vazgeçersen, insanlara kötülük etmezsen sana izin veririm, yanıma gelirsin ! Erlik, söz verdi. Kayra Han'ın katına çıktı. Baş eğdi. Beni kutsa. Bana izin ver, ben de kendime gökler yapayım diye yalvardı. Kayra Han, izin verdi. Erlik, kendisi için gökler yaptı. Adamlarını topladı, yaptığı göklere yerleştirdi; kendisi de başlarına geçti. Çok kalabalık oldular. Kayra Han'ın en sevgili kullarından olan Ulu Kişi (Mandı-Şire), bu duruma çok üzüldü. Üzüntü içinde düşündü: Bizim öz kişilerimiz yeryüzünde sıkıntı çekip yoruluyor. Erlik'in adamları ise, göklerde keyfedip duruyor. Ulu Kişi, bu üzüntü içinde Erlik'e savaş açtı. Erlik, daha güçlü çıktı. Ateş ile vurup Ulu Kişi'yi kaçırdı. Ulu Kişi, Kayra Han'ın katına çıktı. Kayra Han, Nereden geliyorsun ? dedi. Ulu Kişi, Erlik'in adamlarının gökte oturması, bizim adamlarımızın ise yeryüzünde binbir güçlük içinde yaşamaları ağırıma gitti. Erlik'in yandaşlarını yere indirmek, göklerini başına yıkmak için Erlik'le savaştım. Gücüm yetmedi, o beni kaçırdı diye üzgün ve ağlamaklı yanıt verdi. Kayra Han, üzülmemesini söyledi. Erlik'e benden başka kimsenin gücü yetmez dedi, Erlik'in gücü senden çoktur. Ama gün gelecek, senin gücün Erlik'in gücünden üstün olacak. Ulu Kişi'nin yüreği serinledi, rahat rahat uyudu.

Gün geldi, Ulu Kişi güçleneceğini anladı. O gün Kayra Han, Ulu Kişi'yi yanına çağırdı. Var git. Güçlendin artık. Erlik'in göklerini başına yıkacak güce kavuşturdum seni. Dileğine ereceksin dedi, Sana, kendi gücümden güç verdim. Ulu Kişi şaşırdı: Yayım yok, okum yok. Kargım yok, kılıcım yok. Kupkuru bir bileğim var. Yalnız bilek gücüyle Erlik'i nasıl yok edebilirim?. Kayra Han, Ulu Kişi'ye bir kargı verdi. Ulu Kişi, kargıyı alıp Erlik'in göklerine gitti. Erlik'i yendi, kaçırdı; göklerini kırdı geçirdi. Erlik'in gökleri parça parça oldu, yeryüzüne döküldü. O güne değin dümdüz olan yeryüzü, o günden sonra kayalıklarla, sivri dağlarla doldu. Görklü Tanrı'nın özene bezene yarattığı güzelim yeryüzü eğri büğrü oldu. Erlik'in bütün yandaşları yere döküldü; suya düşenler boğuldu, ağaca çarpanlar sakatlanıp can verdi, sivri kayaların üstüne düşenler öldü, hayvanlara çarpanlar hayvanların ayakları altında k a l d ı l a r . Erlik, varıp Kayra Han'dan kendine yeni bir yer istedi. Benim göklerimin yıkılmasına sen izin verdin; barınacak yerim kalmadı dedi. Kayra Han, Erlik'i yerin altındaki Karanlıklar ülkesine sürdü. Üzerine yedi kat kilit vurdu. Burada gün ışığı, ay ışığı görmeyesin. Üzerinde sönmez ateşler olsun. İyi olursan yanıma alır, kötü olursan daha derinlere sürerim dedi.

Bunun üzerine Erlik, Öyleyse ölmüş kişilerin canlarını bana ver; gövdeleri senin olsun, canları benim dedi. Kayra Han, Hayır, onları da sana vermeyeceğim dedi, İstiyorsan kendin yarat. Erlik eline çekiç, körük ve örs aldı. Vurmağa başladı. Her vuruşta bir hayvan ortaya çıktı. Kurbağa, yılan, ayı, domuz, deve ve kötü ruhlar yeryüzünü doldurdu. Sonunda Kayra Han, Erlik'in elinden çekici, örsü, körüğü aldı; ateşe attı. Körük bir kadın, çekiç bir erkek oldu. Kayra Han, kadını tutup yüzüne tükürdü. Kadın bir kuş olup uçtu. Bu kuş, eti yenmeyen, tüyü işe yaramayan Kurday denilen kuştur. Kayra Han, erkeği de tutup yüzüne tükürdü. O da bir

kuş olup uçu; adına Yalban kuşu dediler. Bu olanlardan sonra Kayra Han, insanlara Ben size mal verdim, aş verdim. Yeryüzünde iyi, güzel, pak olan ne varsa verdim. Yardımcınız oldum. Siz de iyilik yapın. Ben, göklerime çekileceğim, tez dönmeyeceğim dedi. Yardımcı ruhlarına döndü: Gün Aşan (Şal-Yime); sen, içki içip aklını yitirenleri, körpe çocukları, tayları, buzağıları koru. Onlara kötülük gelmesin. Sağlığında iyilik yapmış olanların ruhlarını yanına al; kendini öldürenlerinkini alma. Zenginlerin malına göz dikenleri, hırsızları, başkalarına kötülük edenleri koruma. Benim için, bir de hakanları için savaşıp ölenlerin ruhlarını da yanına al, benim yanıma getir. İnsanlar ! Size yardım ettim. Kötü ruhları (körmösler) sizden uzaklaştırdım. Kötü ruhlar size yaklaşırsa, onlara yiyecek verin, ama onların yiyeceklerinden yemeyin; yerseniz, onlardan olursunuz. Şimdi ben aranızdan ayrılıyorum, ama yine geleceğim. Beni unutmayın, geri gelmez sanmayın. Geri döndüğümde iyiliklerinizin, kötülüklerinizin hesabını göreceğim. Şimdilik benim yerimde Ağca Dağ (YapKara), Ulu Kişi ve Gün Aşan kalacaklar; size yardımcı olacaklar. Ağca Dağ ! Gözlerini dört aç. Erlik senin elinden ölenlerin ruhlarını çalmak isterse, Ulu Kişi'ye söyle; o güçlüdür. Gün Aşan ! Sen de iyi dinle. Kötü ruhlar, yeraltındaki Karanlıklar ülkesinden yukarı çıkmasınlar. Çıkarlarsa, hemen Gök Oğul'a bildir. Ona güç verdim. O, kötü ruhları koğar. Alma Ata (Bodo-Sungkü), Ay'ı ve Güneş'i bekleyecek. Ulu Kişi, yeryüzünü ve gökyüzünü koruyacak. Gök Oğul, kötülerini iyilerden uzaklaştıracak. Ulu Kişi, sen de kötü ruhlarla savaş. Güç gelirse benim adımı çağır. İnsanlara iyi şeyleri, iyi işleri öğret. Oltayla balık avlamayı, tiyin (sincap) vurmayı, hayvan beslemeyi öğret.

Sonra, Kayra Han uzaklaştı. Ulu Kişi, Kayra Han'ın sözlerini yerine getirdi. Olta yaptı, balık avladı. Barutu buldu, sincap vurdu. Gün geldi, Ulu Kişi kendi kendine mırıldandı: Bugün beni yel uçuracak, alıp götürececek. Bir yel geldi, Ulu Kişi'yi uçurup götürdü. Bunun üzerine Ağca Dağ insanlara Ulu Kişi'yi Tanrı Kayra Han, yanına aldı. Artık, onu bulamazsınız. Gün gelecek, beni de yanına çağırarak. Nereye isterse oraya gideceğim. Öğrendiklerinizi unutmayın. Kayra Han böyle istedi dedi. İnsanları kendi haline bırakıp o da gitti. (Türk Mitolojisi Prof.Dr.Bahaddin Ögel)

Uygurların Türeyiş destanında da Böğü Tekin ve kardeşleri Gökten yeryüzüne ağaca ışık düşmesiyle uzay gemisini andıran bir çadır içerisinde bulunarak Türklerce yetiştirilmiş ve Dünyaya hakim olmuşlardır.Burada ağaç 9 katlı gökyüzünü sembol eden hayat ağacı motifidir.Yani Böğü Tekin ve kardeşlerinin 9 katlı gökten geldiğini anlatmaktadır.Böğü Tekinin her dili konuşması, üstün yeteneklere sahip olması da üzerinde düşünülmesi gereken bir husustur.

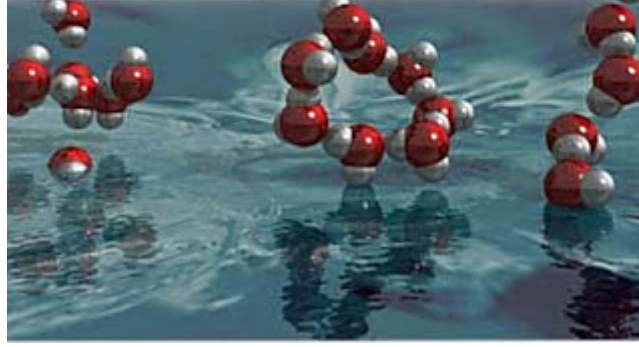
Bu gün Evrim teorisi ilk insanın homo gurubu Atası olan maymunların 1.8 milyon yıl içerisinde evrimleşerek Anatomik olarak 200.000 yıl önce Afrika'da ortaya çıktığı ve modern davranışlarına 50.000 yıl önce kavuştuğunu iddia etmekte Evrim Teorisine göre bundan yaklaşık 1.8 milyon yıl önce dik duran Homo erectus türü ortaya çıkmıştır.Daha sonra Homo erectus M.Ö.200 bin -300 bin yıllarına geldiğinde Homo neanderthalensise evrilmiş son 50 bin yıldada evrimleşme sonucu bu günkü insanların Atası olan Homosapiensler dönemi başlamış bu tür günümüze değin İnsan olarak varlığını devam ettirmektedir. Daha önce Türklerin Atalarının Gökyüzünden geldiğini ifade etmiştik. Peki Homo Erectus ve Neanderthaller kimdir.İlk insan bunları yoksa Homo sapiensler midir? Daha önceden bahsettiğimiz üzere Kambriyen patlaması olarak bilim tarafından kabul gören görüşe göre türler belirli zaman diliminde bir anda ortaya çıkmıştır. Homo Erectus ve Neanderthaller değişik zaman dilimlerinde ortaya çıkan bu günkü insan olan Homo Sapienslerden farklı türlerdir. Aralarında evrimsel bir bağ yoktur. Ancak homosapienslerle Neanderthaller arasında

İslam düşünürlerinden İbni Arabi Ademden önce de yeryüzünde başka Ademler olduğunu ifade ederken, Kuran'da Tanrının bugünkü insanoğlunun atası Ademi yaratacağını meleklere söylediğinde Meleklerin Tanrıya yeryüzünde kan dökücü ve bozgunluk çıkaran birinimi yaratacaksın? Diye eski türleri kastederek soru ettikleri ifade edilmektedir. Demekki dinsel kaynaklarda insandan önce benzer türlerin yeryüzünde yaşadığına dair emareler mevcuttur. Gök-Tanrı inancında yukarıda arzettığımız üzere bu görüşle aynı paralelliktedir.

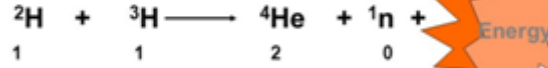
[illegible]

Hidrojen en hafif elementtir. Evrende en bol bulunan elementtir ve ağırlığına göre, evrenin yaklaşık % 90'ını oluşturur. Yaşam için su, su (H₂O) için hidrojen kesinlikle gereklidir ve tüm organik bileşikler bulunur. Hidrojen hafif bir gazdır.

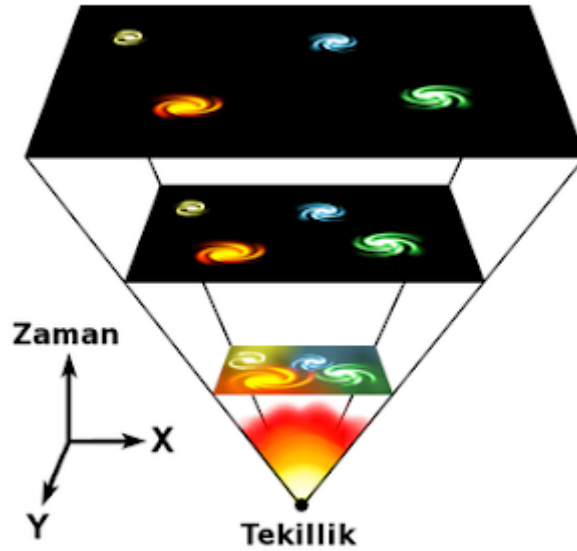
Hidrojen atomları birleşerek çok atomlu maddelere dönüşür. 16 Hidrojen atomu birleşerek, bir oksijen atomu elde edilir. Bir oksijen atomu 2 Hidrojenle birleşerek su molekülü oluşur. H₂+O= H₂O (Su).

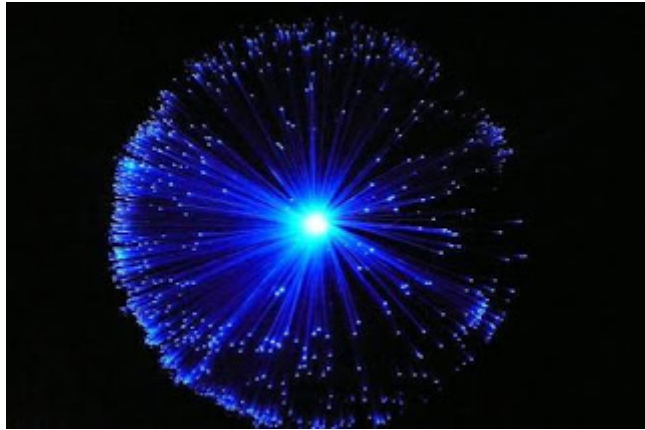

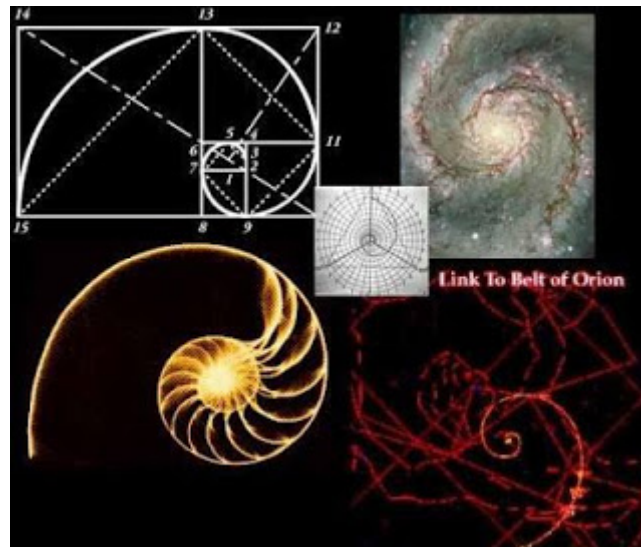
Nükleer Füzyon

Güneş ve Yıldızlarda meydana gelir

KLASİK Pİ SAYISI FORMÜLÜNÜN HİDROJEN ATOMUNDA VAR OLDUĞU KEŞFEDİLDİ

[illegible]

Bu nodun bu kadere bərpası verilib? Çünki, bu kəlmənin əslgi və məna mərkəzi ətrafında bu cür bərpası mümkün olarsa, deməkdir ki bu kəlməni özünə gətirən

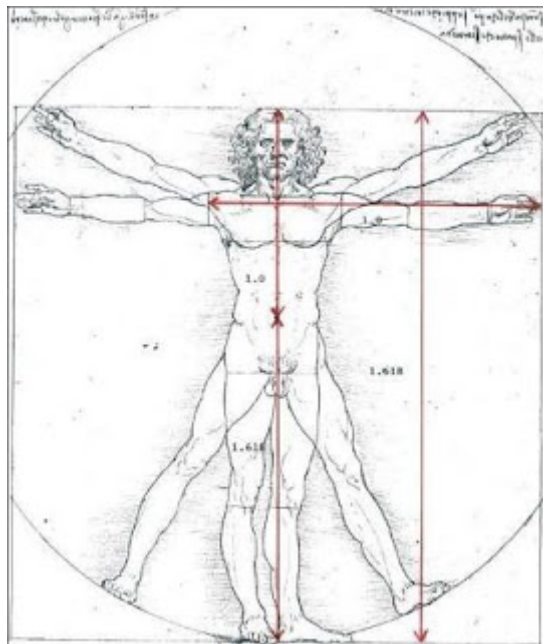
Bei arithmetischen und arithmetisierenden Texten des Latein Frühbarock, 17. Jhrhdt gibt es keinen mathematischen Formalismus, 500 Jd sonst begeben wir Sie auf einen mathematischen Formalismus, 17. Jhrhdt.

[illegible][illegible]

Hagen, "Waller's *in situ* results look promising, but we need better data," he says.

1877 yılında İtaliyeli fizikçi Giovanni Battista Venturi, bir gazın hızlandıkça basıncı düştüğünü gözlemledi. Bu gözlemi, 1897 yılında İtalyan fizikçi Giovanni Battista Venturi, bir gazın hızlandıkça basıncı düştüğünü gözlemledi. Bu gözlemi, 1897 yılında İtalyan fizikçi Giovanni Battista Venturi, bir gazın hızlandıkça basıncı düştüğünü gözlemledi.

Aspela Walla's *Unleash Arithmetic Intuition* is
the *surface* of *intuition*.

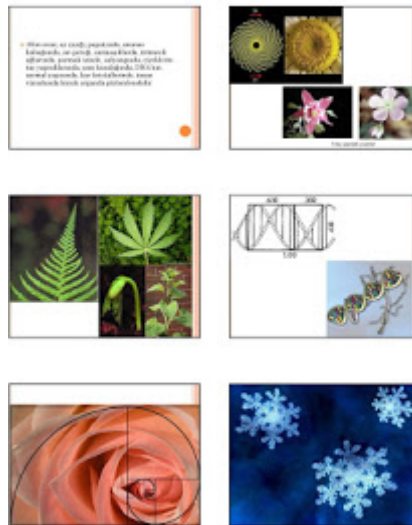
DNA da Altın Oran

- DNA'da altın oran: Canlıların tüm fiziksel özelliklerinin depolandığı molekül de altın orana dayandırılmış bir formda yaratılmıştır. yaşam için program olan DNA molekülü altın orana dayanmıştır. DNA düşey doğrultuda iç içe açılmış iki sarmaldan oluşur. Bu sarmallarda her birinin bütün yuvarlağı içindeki uzunluk 34 angström genişliği 21 angström'dür. (1 angström; santimetrenin yüz milyonda biridir) 21 ve 34 art arda gelen iki Fibonacci sayısıdır.

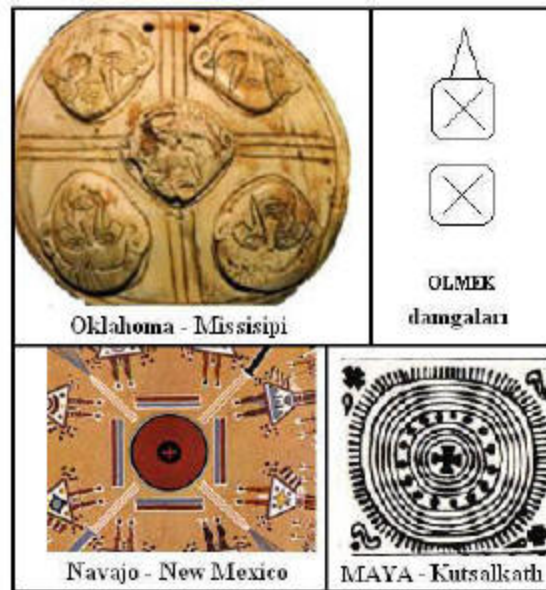

**Bilge Kağan
Yazıtı kitabesindeki
Çift Ejder sembolü**

Indian rock art - Utah

Indian rock art
Santa Barbara, California

Lamprey Balığı

300
Milyon Yıllık

Bulunduğu Yer

Francis Creek
Oluşumu,
Braidwood,
Illinois, ABD

Coelacanth

240
Milyon Yıllık

Bulunduğu Yer

**Ambilobe,
Madagaskar**

Yaprak Zararlısı

125
Milyon Yıllık

Bulunduğu Yer

**Yixian Oluşumu,
Chao Yang,
Liaoning, Çin**

Sarmasık Egretli Otu Yaprığı

50
Milyon Yıllık

Bulunduğu Yer

**Green River
Oluşumu,
Wyoming, ABD**

